

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **P. S.**, zastoupen JUDr. Zdeňkem Sochorcem, advokátem se sídlem V Teničkách 614, 686 01 Uherské Hradiště, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 2. 2013, č. j. ....,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 7. 2. 2013, č. j. .... se z r u š u j e a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení v částce 3.146,- Kč k rukám JUDr. Zdeňka Sochorce, advokáta se sídlem V Teničkách 614, 686 01 Uherské Hradiště, a to do 30ti dní od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ČSSZ ze dne 6. 11. 2012, č. j. ... přiznala žalovaná ode dne 10. 11. 2012 žalobci invalidní důchod pro invaliditu I. stupně ve výši 5.504,- Kč měsíčně. Podle posudku OSSZ Uherské Hradiště ze dne 10. 10. 2012 poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost o 40 %.

Proti rozhodnutí podal žalobce námitky, které byly doručeny žalované dne 7. 12. 2012.

Rozhodnutím žalované ze dne 7. 2. 2013, č. j. .... bylo rozhodnutí žalované ze dne 6. 11. 2012 změněno následovně:

- I. Pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, se žádost o invalidní důchod zamítá.
- II. Podle ust. § 56 odst. 1 písm. c) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, se od 12. 4. 2013 zastavuje výplata invalidního důchodu přiznaného předběžně vykonatelným rozhodnutím č. j. .... ze dne 6. 11. 2012.

Uvedené rozhodnutí je předmětem přezkumného soudního řízení:

Žalobou ze dne 11. 4. 2013 se domáhal žalobce zrušení přezkoumávaného rozhodnutí žalované a vrácení věci správnímu orgánu k dalšímu řízení. Namítl nesprávné závěry a hodnocení MUDr. K., která konstatovala, že jeho zdravotní stav je stabilizovaný, i když ošetřující lékaři uvádějí opak. Rovněž není pravdivé i její hodnocení, že neshledala nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu žalobce do dne námitkového řízení. Z konkrétně citovaných lékařských nálezů vytkl žalovanému nesprávné závěry a hodnocení MUDr. K. Rovněž tvrzení lékařky žalovaného, že posudkové hodnocení zdravotního postižení bylo nadhodnoceno, je hodnocením subjektivním nemajícím oporu ve zprávách ošetřujících lékařů. Argumentoval tím, že správní orgán se měl zabývat všemi lékařskými doklady, které jsou ve zdravotní dokumentaci, nejen těmi, které on sám subjektivně vybral za vhodné jako poklad pro rozhodování. Na jeho zdravotním stavu se nic nezlepšilo k lepšímu, naopak se jedná o zhoršující se situaci.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 13. 5. 2013 uvedl, že žalobce dne 17. 9. 2012 uplatnil na OSSZ Uherské Hradiště žádost o invalidní důchod. Posudkem této OSSZ ze dne 10. 10. 2012 byl uznán invalidním dle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, přičemž šlo o invaliditu I. stupně ode dne 17. 9. 2012, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 40 %. O žádosti žalovaná rozhodla dne 6. 11. 2012 rozhodnutím č. j. 640 211 2013, jímž přiznala žalobci ode dne 10. 11. 2012 invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Rozhodnutí, které bylo doručeno dne 9. 11. 2012 žalobce napadl námitkami dne 5. 12. 2012, jimiž požadoval přiznání invalidního důchodu alespoň pro invaliditu II. stupně, neboť se jeho zdravotní stav neustále zhoršuje, více závažných zdravotních postižení mu umožňují vykonávat dosavadní profesi v menším rozsahu a intenzitě, jen méně fyzicky náročnou práci. Na základě hlášení oddělení nemocenského pojištění OSSZ Uherské Hradiště o ukončení výplaty nemocenských dávek ke dni 31. 10. 2012 bylo vydáno žalovanou dne 11. 12. 2012 další rozhodnutí, jímž se invalidní důchod pro invaliditu I. stupně přiznává žalobci již ode dne 1. 11. 2012. Písařská chyba ve výroku rozhodnutí při uvedení nesprávného roku přiznání 2002 byla opravena rozhodnutím žalované ze dne 14. 1. 2012. V rámci řízení o námitkách byl dne 22. 1. 2013 zpracován ČSSZ pracoviště Brno dne 22. 1. 2013 nový posudek o invaliditě, jenž byl podkladem pro rozhodnutí o námitkách vydané dne 7. 2. 2013. Posuzující lékařka odborně přezkoumala předchozí posudkový závěr, přihlédla ke dvěma novým lékařským zprávám doloženým při námitkách a k námitkovému jednání, lékařka se dostatečně vypořádala s posudkovým hodnocením a zdůvodnila, proč nelze potvrdit závěr lékaře OSSZ, když zde byl stav nadhodnocen, byl nesprávně posuzován jako středně těžké funkční postižení, ačkoliv zdravotní stav dle zdravotní dokumentace a vlastního zjištění je lehčího rázu, stabilizován při dodržování léčebných a režimových opatření, M. Bechtěrev tohoto času bez léčby, sledován, ostatní postižení posudkově nevýznamná, nelze uznat žádný stupeň invalidity. Nelze souhlasit s neobjektivním hodnocením, jak žalobce tvrdí. Posudková lékařka pečlivě prostudovala celou zdravotní dokumentaci, upozornila na nesprávnost v datu neurologického vyšetření

citovaného v prvoinstančním posudku. V daném případě trvání dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pro invaliditu I. stupně nebylo posudkově doloženo, prokázáno a zjištěno. Žalovaná se plně vypořádala s uplatněnými námitkami, posudkové řízení považuje za zcela objektivní. Protože žalobce v žalobě zpochybňuje správnost stanovení míry procentního poklesu, k důkazu žalovaná navrhuje ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, vyhotovení nového posudku u příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR. Tento posudek je závazný i pro soud. Rozhodnutí ve věci samé žalovaná ponechala na úvaze soudu dle závěru posudku.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 17. 7. 2013. Posudková komise v řádném složení za účasti odborné lékařky neuroložky vycházejí z podkladové a zdravotní dokumentace, dále lékařských zpráv, které připojil žalobce k žalobě a které jsou uvedeny v obsahu posudku PK, který byl účastníkům řízení doručen, dále i přešetřením žalovaného, dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl vertebrogenní algický syndrom s funkčním postižením na pomezí lehkého až středního stupně, přičemž středně těžkému postižení odpovídaly zejména známky poškození nervu, dlouhodobé projevy kořenové symptomatologie a těžší porucha dynamiky jednoho úseku páteře. S ohledem na skutečnost, že funkční postižení se pohybuje na pomezí lehkého a středního stupně, stav odpovídal s ohledem na přítomnost dlouhodobého kořenového postižení dolní hranici procentního pásma pro středně těžké postižení s ohledem na další posudkově významné skutečnosti, tj. další onemocnění, která byla zhodnocena výše a profesní vzdělání posuzovaného včetně předchozích výdělečných činností, byla zvolena horní hranice procentní sazby pro středně těžké funkční postižení, kterou byly zohledněny již veškeré posudkově významné skutečnosti. Pokles pracovní schopnosti byl učiněn podle kapitoly XIII., oddíl E, položka 1 písm. c) dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., ve znění platném od 1. 1. 2010 ve výši 40 %. Pro další navýšení procentního hodnocení nebyl shledán objektivní podklad. Dnem vzniku invalidity je 17. 9. 2012 ve shodě s lékařem příslušné Okresní správy sociálního zabezpečení.

Jednání u Krajského soudu v Brně dne 8. 8. 2013 se nezúčastnil právní zástupce žalobce, který elektronickou formou téhož dne zaslal soudu omluvu, neboť nastupuje na dovolenou. Uvedl dále, že vzhledem k tomu, že po podání žaloby se již změnila situace žalobce a bylo mu vyhověno novým lékařským vyšetřením a rozhodnutím, domníval se, že žaloba splnila svůj účel. Souhlasil, aby jednání probíhalo bez jeho přítomnosti.

Žalobce vyslovil souhlas s posudkovým a skutkovým závěrem, který učinila PK MPSV ČR v Brně ze dne 17. 7. 2013. Přestože původně nárokoval přiznání invalidity II. stupně, souhlasil s přiznáním invalidity I. stupně s datem vzniku invalidity ode dne 17. 9. 2012.

Zástupce žalované ponechal rozhodnutí na úvaze soudu.

Z provedených důkazů lze dospět k závěru, že žaloba je důvodná. Na základě zásadní žalobní námitky – nesprávné posouzení zdravotního stavu posuzujícími lékaři, především posudku lékařky ČSSZ pracoviště Brno ze dne 22. 1. 2013 vypracovaném v rámci námitkového řízení, kdy tato rozhodující zdravotní postižení žalobce zařadila pod kapitolu XIII., oddíl E, položka 1 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 20 % s navýšením o 10 %, celkově 30 %, vyžádal soud posudek PK MPSV ČR se sídlem v Brně, který podrobně zhodnotil znovu zdravotní stav žalobce na základě všech existujících lékařských nálezů. Vůči samotnému posudku žalobce nevzněl

námitky. Soud zhodnotil vypracovaný posudek jako objektivní, úplný a přesvědčivý a pojal ho jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby. Závěry posudku činí napadené rozhodnutí žalované nesprávným a v souladu s ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. bylo přezkoumávané rozhodnutí zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Ve smyslu ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. je žalovaná vázána právním názorem soudu, dle kterého v dalším postupu zohlední prokázanou skutečnost, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění. Šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona, nešlo o invaliditu II. nebo III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo písm. c) citovaného zákona. Dnem vzniku invalidity je datum 17. 9. 2012.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci byl úspěšný, soud mu přiznal právo na náhradu nákladů řízení sestávající se z odměny za zastupování jeho právního zástupce, a to převzetí a příprava zastoupení, žalobní návrh, tedy 2 úkony právní služby po 1.000,- Kč podle § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění a náhradu za 2 režijní paušály po 300,- Kč podle ust. § 13 odst. 1 a 3 citované vyhlášky. Protože advokát je plátcem DPH, zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvézt podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 8 s.ř.s.). Částka daně byla vypočtena ve výši 546,- Kč. Lhůtu pro uhrazení nákladů řízení v celkové částce 3.146,- Kč stanovil soud na 30 dnů od právní moci rozsudku, neboť takovou lhůtu považoval za adekvátní dané věci, kdy finanční prostředky budou vyplaceny v souladu se zákonem o finanční kontrole.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 8. srpna 2013

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová